

Opinia Komitetu Regionów „Wnioski legislacyjne dotyczące reformy wspólnej polityki rolnej i rozwoju obszarów wiejskich po 2013 r.”

(2012/C 225/14)

KOMITET REGIONÓW

- Uważa, że propozycje Komisji są zbyt odległe od dogłębnej reformy wspólnej polityki rolnej, która jest przecież niezbędna z punktu widzenia zachowania rolnictwa i obszarów rolnych w Europie.
- Twierdzi, że Komisja popełniła strategiczny błąd, wybierając raczej zarządzanie kryzysowe a posteriori zamiast uregulowania rynków na wcześniejszym etapie.
- Zwraca się do Komisji, by ponownie przeanalizowała kwestię wyeliminowania różnych systemów kwot.
- Uważa, że trzeba przywrócić równowagę sił w łańcuchu dostaw żywności poprzez umocnienie pozycji producentów.
- Uważa, że przeprowadzenie przeglądu unijnej polityki handlowej ma kluczowe znaczenie dla sektora rolnictwa.
- Za istotne uważa znalezienie równowagi między środkami pomocowymi, ale uważa, że propozycja Komisji nie wystarczy, by doprowadzić do koniecznego zwiększenia konkurencyjności małych i średnich gospodarstw.
- Wzywa Komisję do obniżenia wartości progowych stopniowego zmniejszania płatności do 100 tys. euro pomocy przy pułapie 200 tys. euro na gospodarstwo.
- Pragnie, by konwergencja w skali ogólnoeuropejskiej przebiegała zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem.
- Wnosi, aby mechanizm na rzecz obszarów ze szczególnymi ograniczeniami naturalnymi mógł być wykorzystywany przez państwa członkowskie na poziomie 10 % rocznego pułapu krajowego.
- Uważa, że należy z jednej strony zapewnić odpowiednie środki z EFFROW na rozwój infrastruktury komunalnej na obszarach wiejskich, a z drugiej – zagwarantować odpowiedni udział gmin wiejskich w dostępie do środków polityki spójności z EFRR w ramach ogólnej polityki rozwoju obszarów wiejskich.
- Zaleca, by w ramach reformy w większym stopniu uwzględnić zasadę pomocniczości, aby zapewnić większą elastyczność państwom członkowskim i regionom.
- Pragnie, by możliwość wdrożenia płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska w skali regionalnej mogła doprowadzić do zawierania umów terytorialnych między władzami regionalnymi a grupami rolników.
- Wnosi, by przedstawiciele społeczności obszarów wiejskich byli w pełni włączani w prace nad umowami o partnerstwie.

Sprawozdawca	René SOUCHON (FR/PSE), przewodniczący Rady Regionalnej Owernii
Dokumenty źródłowe	<p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej</p> <p>COM(2011) 625 final/2</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynku produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków rolnych)</p> <p>COM(2011) 626 final/2</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)</p> <p>COM(2011) 627 final/2</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej</p> <p>COM(2011) 628 final/2</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych</p> <p>COM(2011) 629 final</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w związku ze stosowaniem płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013</p> <p>COM(2011) 630 final</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych i wsparcia dla plantatorów winorośli</p> <p>COM(2011) 631 final</p>

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Priorytety WPR

1. Popiera cele, które Komisja Europejska wytyczyła przyszłej wspólnej polityce rolnej w zakresie zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi, bezpieczeństwa żywnościowego, prowadzenia działalności rolniczej w całej Europie, harmonijnego rozwoju regionalnego, konkurencyjności rolnictwa europejskiego i uproszczenia WPR.

2. Uważa jednak, że propozycje Komisji są zbyt odległe od dogłębnej reformy wspólnej polityki rolnej, która jest przecież niezbędna z punktu widzenia zachowania rolnictwa i obszarów rolnych w Europie i powinna opierać się na potrzebach

europejskich gospodarstw rolnych, zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz zapewnić równe traktowanie wszystkich europejskich rolników.

3. Uważa, że zgodnie z zapisami w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wspólna polityka rolna musi umożliwić ludności obszarów wiejskich życie na poziomie porównywalnym z poziomem życia całego społeczeństwa. Celowi temu muszą towarzyszyć środki służące ustabilizowaniu rynków, by zapewnić regularne ceny producentom, a jednocześnie móc zapewnić rozsądne ceny konsumentom.

4. Za istotne uważa znalezienie równowagi między środkami pomocowymi, ale uważa, że propozycja Komisji nie wystarczy, by doprowadzić do koniecznego zwiększenia konkurencyjności małych i średnich gospodarstw oraz gospodarstw na obszarach o trudnych warunkach naturalnych, jak też regionów wyspiarskich i pewnych sektorów znajdujących się w trudnej sytuacji. Wnosi, by w celu znalezienia tej równowagi uwzględnić dalsze kryteria, w szczególności zatrudnienie.

5. Zaleca, by w ramach reformy w większym stopniu uwzględnić zasadę pomocniczości, aby zapewnić większą elastyczność państwom członkowskim i regionom.

6. Uważa w szczególności, że należy uprościć procedury administracyjne dla rolników dotyczące wdrażania wspólnej polityki rolnej, lecz jest zdania, że uproszczenie to nie powinno prowadzić do nadmiernego ujednoczenia stosowanych kryteriów, gdyż nie pozwoliłoby to na odpowiednie uwzględnienie specyfiki lokalnej i regionalnej.

7. Sądzi, że sprawą pierwszorzędnej wagi jest to, by wspólna polityka rolna mogła w większym stopniu promować jakość produktów rolnych, zwłaszcza zaś produktów wytwarzanych w ramach oficjalnych znaków jakości. W związku z tym zwraca się do Komisji Europejskiej, by zadbała o lepsze powiązanie wspólnej polityki rolnej z polityką w zakresie jakości.

Regulacja rynków

8. Stwierdza, że zaproponowane przez Komisję środki regulacji rynków go rozczarowały i są krokiem wstecz w rozwoju wspólnej polityki rolnej. Podczas gdy stabilizacja rynków jest zapisana w traktacie lizbońskim, Komisja nie proponuje żadnego skutecznego mechanizmu publicznej kontroli produkcji.

9. Twierdzi, że Komisja popełniła strategiczny błąd, wybierając raczej zarządzanie kryzysowe a posteriori zamiast wprowadzenia na wcześniejszym etapie rozporządzenia, które pozwoliłoby na skuteczne i tańsze przeciwdziałanie wahanom cen.

10. Zwraca się do Komisji, by po zapoznaniu się z nowymi ocenami skutków ponownie przeanalizowała kwestię wyeliminowania różnych systemów kwot i praw do produkcji (cukier, mleko i prawa do sadzenia winorośli), szczególnie w odniesieniu do obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania, zwłaszcza zaś do obszarów górskich.

11. Wnosi, by Komisja zachowała mechanizmy preferencji wspólnotowej⁽¹⁾ i opowiedziała się raczej za mechanizmami skupu interwencyjnego i przechowywania (publicznego i prywatnego).

12. Uważa, że dla osiągnięcia celu dotyczącego bezpieczeństwa żywnościowego wytyczonego przez Komisję w ramach przyszłej wspólnej polityki rolnej trzeba przywrócić równowagę sił w łańcuchu dostaw żywności poprzez umocnienie pozycji producentów.

13. Uważa, że przeprowadzenie przeglądu unijnej polityki handlowej ma kluczowe znaczenie dla sektora rolnictwa, który nie powinien być monetą przetargową wykorzystywaną wyłącznie na korzyść rozwoju eksportu do krajów trzecich w dziedzinie przemysłu i usług.

14. Uważa, że Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, dysponujący sumą 2,5 mld euro, nie jest dostosowany do

reagowania na skutki, jakie dotkną sektor rolnictwa w wyniku porozumień handlowych. W szczególności nie jest celem tego funduszu łagodzenie przewidywalnych skutków negocjowanych obecnie dwustronnych umów handlowych.

Konwergencja

15. Uważa, że władze lokalne i regionalne w ramach instytucjonalnych każdego państwa członkowskiego mają wszelkie podstawy do tego, by uczestniczyć we wdrażaniu wspólnej polityki rolnej w ramach pierwszego filaru, gdyż włączenie w te działania poziomu regionalnego może przyczynić się do lepszego ukierunkowania wsparcia w zależności od charakterystyki społecznej, ekologicznej, agronomicznej i terytorialnej rolnictwa i do zapewnienia w ten sposób lepszego i skuteczniejszego wykorzystania funduszy.

16. Z zadowoleniem przyjmuje odejście we wniosku Komisji od historycznych wartości referencyjnych, które były niesprawiedliwym systemem rozdziału pomocy wśród rolników, niezgodnym z zasadą równości.

17. Sądzi jednak, że rozdział płatności zaproponowany przez Komisję jest jeszcze niedostatecznie zrównoważony względem nowych państw członkowskich, a szczególnie krajów bałtyckich, które otrzymują najniższe płatności bezpośrednie w całej UE. Ubolewa nad tym, że wyznaczone terminy dotyczące konwergencji między państwami członkowskimi nie zostały doprecyzowane przez Komisję. Związane z tym warunki i harmonogram powinny uwzględniać koszty produkcji w poszczególnych państwach członkowskich.

18. Pragnie, by postępy na drodze do konwergencji płatności podstawowych w każdym państwie członkowskim realizowano stopniowo i w rozsądnym terminie, który uwzględniałby również odmienne sytuacje wyjściowe w poszczególnych państwach członkowskich, oraz by konwergencja w skali ogólnoeuropejskiej przebiegała zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem.

Stopniowe zmniejszanie dotacji i pułapy

19. Wzywa Komisję do obniżenia wartości progowych stopniowego zmniejszania płatności do 100 tys. euro pomocy przy pułapie 200 tys. euro na gospodarstwo, poprzez odjęcie wynagrodzeń faktycznie wypłaconych i zadeklarowanych, w tym wynagrodzeń dla rolnika.

20. Wzywa Komisję, by fundusze pochodzące z tego stopniowego zmniejszania dotacji mogły być przeznaczone na środki i działania określone przez dane państwo członkowskie dla jego terytorium.

Powiązanie

21. Uważa, że utrzymanie uzależnienia dotacji od produkcji w przypadku niektórych rodzajów produkcji lub wybranych regionów w trudnej sytuacji ma podstawowe znaczenie w celu uzyskania zadowalającego poziomu produkcji i wartości dodanej.

⁽¹⁾ „Przyszłość WPR po 2013 r.”, Komitet Regionów, René Souchon, 2010 r., CdR 127/2010 fin.

22. Wzywa Komisję, by umożliwiła państwom członkowskim przyznawanie rolnikom wsparcia powiązanego z produkcją i decydowanie o tym, które sektory napotykają trudności i mają szczególne znaczenie dla gospodarki, społeczeństwa lub środowiska. Zachęca również, by Komisja umocniła przepisy dotyczące uzależnienia dotacji od produkcji na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania z przyczyn naturalnych, na obszarach wyspiarskich i w regionach najbardziej oddalonych oraz by objęła tymi przepisami – oprócz rodzajów produkcji wymienionych już we wniosku w sprawie rozporządzenia – produkcję rolną przeznaczoną na wyroby objęte oficjalnym znakiem jakości, w tym produkcję ekologiczną.

23. Uważa, że dla skonkretyzowania europejskich strategii stabilizacji rynków rolnych – bez tworzenia sztucznych systemów wsparcia w ramach II filaru – stosowne byłoby wprowadzenie środków zarządzania ryzykiem, które zostałyby usunięte z rozwoju obszarów wiejskich.

Praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska

24. Uważa, że niezbędna jest zmiana modelu produkcji w rolnictwie europejskim, postulowana przez Komisję w ramach ekologizacji, sądzi jednak, że katalog rozwiązań z zakresu ekologizacji jest zbyt sztywny, by można było dostosować go do potrzeb regionalnych i lokalnych i by optymalnie przyczynić się do realizacji celów strategii „Europa 2020”.

25. Uważa, że przejściu w rolnictwie europejskim do zrównoważonych sposobów produkcji oraz jego dostosowaniu do zmian klimatu musi towarzyszyć większe wsparcie dla innowacyjnych rozwiązań w agronomii. Cel UE dotyczący innowacyjnej i zrównoważonej gospodarki wymaga większej synergii między polityką rolną i polityką rybołówstwa, polityką dotyczącą klimatu i energii, polityką regionalną i polityką dotyczącą badań naukowych. KR podkreśla w tym kontekście użyteczność badań dotyczących żywności oraz możliwości wprowadzenia innowacyjnych rozwiązań w sektorze produktów ekologicznych.

26. Uważa środki zaproponowane przez Komisję za nieodpowiednie, gdyż są one zbyt ogólne i wnosi w związku z tym o lepsze uwzględnienie zasady pomocniczości, aby dotacje na ekologizację były wdrażane w ścisłym kontekście sytuacji lokalnej z punktu widzenia aspektów agronomicznych, ekologicznych i społeczno-gospodarczych dzięki powierzeniu władzom lokalnym i regionalnym inicjatywy w tym zakresie i zarządzania ukierunkowanymi środkami rolnośrodowiskowymi oraz umożliwieniu im wprowadzenia umów terytorialnych podpisywanych wspólnie z rolnikami lub ich przedstawicielami. Uważa ponadto, że należy stworzyć warunki ułatwiające dostęp wszystkim przedsiębiorstwom, przeprowadzając gruntowny przegląd możliwych rodzajów działań.

27. Uważa, że rolnicy, którzy otrzymali certyfikację w ramach rolnictwa ekologicznego uznawaną przez państwa członkowskie, powinni mieć możliwość pełnoprawnego korzystania ze wsparcia z tytułu ekologizacji, pod warunkiem że specyfikacje związane z tymi certyfikacjami są wymagające i zostały oficjalnie uznane przez Komisję Europejską, tak aby zapewnić równoważny zestaw wymogów we wszystkich państwach członkowskich.

28. Uważa, że przeznaczenie progowej wartości 7 % użytków rolnych, które wycofano spod upraw, na obszary proekologiczne, może w niektórych sytuacjach wydać się zbyt znacznym odsetkiem, i zwraca się do Komisji Europejskiej o większą elastyczność i pozostawienie regionom możliwości określenia sposobów wdrażania tego przepisu w zależności od lokalnej specyfiki, w tym możliwości włączenia do obszarów proekologicznych trwałych użytków zielonych.

29. Wzywa Komisję, by zaproponowała wprowadzenie w skali ogólnoeuropejskiej – za pomocą odpowiednich instrumentów – planu działania w zakresie białek zmierzającego do zwiększenia upraw roślin wysokobiałkowych i strączkowych, tak by hodowlom europejskim zapewnić niezależność w zakresie białka, ograniczyć zużycie azotowych nawozów sztucznych i zwiększyć żyzność gleby.

30. Wzywa Komisję do zmiany podanej we wniosku definicji trwałych użytków zielonych i utrzymania jej w obowiązującej obecnie formie, bez warunku dominacji traw.

Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania z przyczyn naturalnych

31. Wnosi, aby mechanizm na rzecz obszarów ze szczególnymi ograniczeniami naturalnymi był obowiązkowy dla wszystkich państw członkowskich. Stanowiłby on tym samym odrębny trzeci poziom pomocy i uzupełniałby płatności podstawowe i dotacje na ekologizację.

32. Wnosi, aby mechanizm na rzecz obszarów ze szczególnymi ograniczeniami naturalnymi mógł być wykorzystywany przez państwa członkowskie na poziomie 10 % rocznego pułapu krajowego.

33. Wnosi o poszerzenie definicji obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania z przyczyn naturalnych o kryterium spójności terytorialnej i kryterium gospodarowania gruntami, by uwzględnić czynnik izolacji i dostępu do infrastruktury, a także wrażliwość ekosystemów, zgodnie z wcześniejszymi zaleceniami Komitetu Regionów ⁽²⁾.

Rozpoczęcie działalności

34. Sądzi, że propozycja Komisji dotycząca konkretnej pomocy uzupełniającej w stosunku do płatności podstawowych, która byłaby przeznaczona dla młodych rolników, jest krokiem we właściwym kierunku, lecz jest niewystarczająca i powinna być środkiem o charakterze dobrowolnym.

35. Wnosi, by Komisja wykazała się większą determinacją w odniesieniu do rozpoczynania działalności przez rolników.

36. Uważa, że trudności z rozpoczynaniem działalności są głównie związane z kwestią dostępu do gruntów i kredytów bankowych. Wobec tego wzywa, by zachęcać państwa członkowskie, z poszanowaniem zasady pomocniczości, do wprowadzenia przepisów w zakresie gwarancji związanych z gruntami oraz gwarancji bankowych.

⁽²⁾ „Dokładniejsze ukierunkowanie pomocy dla rolników na obszarach nacechowanych specyficznymi utrudnieniami naturalnymi”, Komitet Regionów, Luis Durnwalder, 2010 r., CdR 314/2009 fin.

Rolnicy czynni zawodowo i drobni producenci rolni

37. Wzywa Komisję do dokładniejszego zdefiniowania pojęcia rolnika czynnego zawodowo, aby zapobiec przyznawaniu płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym, które nie uczestniczą w zarządzaniu gospodarstwem rolnym i w pracach w tymże gospodarstwie.

38. Ocenia jako trafną propozycję Komisji, by uznać specyficzny status drobnych producentów rolnych, ze względu na to, że rolnictwo stanowi bardzo ważną część zatrudnienia na obszarach wiejskich w wielu krajach Unii Europejskiej. Uważa, że system ten przyczynia się do uproszczenia wspólnej polityki rolnej. Pragnie jednak, by minimalny próg wsparcia został ustalony na poziomie 1 000 euro.

Rozwój obszarów wiejskich

39. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję dotyczącą wspólnych ram strategicznych dla wszystkich funduszy strukturalnych, w tym dla EFRROW.

40. Jest zdania, że ustanowienie wspólnych ram strategicznych może być okazją do rozszerzenia podziału na strefy przyjątego w dziedzinie polityki spójności na politykę rozwoju obszarów wiejskich. Dzięki temu można by lepiej zharmonizować poziomy współfinansowania. Wnosi zatem, by Komisja zbadała skutki wspomnianego rozszerzenia.

41. Sądzi, że dążenie Komisji do powiązania rozwoju obszarów wiejskich ze strategią „Europa 2020” oraz do uwzględnienia go w nowych, wspólnych ramach strategicznych, obok EFRR, EFS, Funduszu Spójności i EFMR stwarza możliwość harmonijnego i zintegrowanego rozwoju obszarów wiejskich. W wielu państwach członkowskich UE obszary wiejskie nie są tożsame wyłącznie z rolnictwem – są także miejscem prowadzenia małej przedsiębiorczości i miejscem zamieszkania.

42. Uważa zatem, że należy z jednej strony zapewnić odpowiednie środki z EFRROW na rozwój infrastruktury komunalnej na obszarach wiejskich, a z drugiej – zagwarantować odpowiedni udział gmin wiejskich w dostępie do środków polityki spójności z EFRR w ramach ogólnej polityki rozwoju obszarów wiejskich.

43. Uważa, że do określenia obszarów ze szczególnymi ograniczeniami należałoby stosować wspólne i porównywalne obiektywne kryteria na poziomie Unii Europejskiej. Uważa, że w tym celu należy oprzeć się na nowej definicji obszarów ze szczególnymi ograniczeniami, która powinna jednak zostać rozszerzona na inne kryteria, tak aby uwzględnić potrzeby i specyfikę obszarów wiejskich w skali europejskiej.

44. Stwierdza, że sześć priorytetów, które zapowiedziano, jest bardzo rozbieżnych i że są one bardzo luźno powiązane z jedenastoma celami tematycznymi przewidzianymi w rozporządzeniu ustanawiającym wspólne przepisy. Ponadto ta nowa struktura nie pasuje do obecnej czteroosiowej struktury rozporządzenia i nie ułatwia zastosowania rozwiązań, które byłyby zintegrowane z innymi funduszami w ramach wspólnych ram strategicznych.

45. Wobec tego zwraca się do Komisji z prośbą o opracowanie europejskiej strategii rozwoju obszarów wiejskich, którą każde państwo członkowskie będzie mogło dostosować na poziomie regionalnym w ramach umów o partnerstwie.

46. Popiera możliwość przeniesienia do 10 % funduszy z pierwszego do drugiego filara.

47. Wyraża zadowolenie z tego, że nowe rozporządzenie ustanawiające wspólne przepisy określa wspólne zasady dla EFRROW, EFRR, EFS, Funduszu Spójności i EFMR, i postrzega to jako przełom gwarantujący stosowanie zintegrowanych rozwiązań terytorialnych w ramach wszystkich tych funduszy.

48. Twierdzi, że kwestią o podstawowym znaczeniu jest to, by rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich przyczyniło się do ożywienia zatrudnienia pozarolniczego na obszarach wiejskich, ale uważa, że równie istotne jest uwzględnienie problematyki wiejskiej we wszystkich funduszach strukturalnych. Niepokój wzbudza rozwój sytuacji dotyczącej wsparcia, którego udzielanie Unia Europejska zarezerwowała dla obszarów wiejskich, niewymienionych w nowym rozporządzeniu w sprawie EFRR.

49. Włączenie mechanizmu zarządzania ryzykiem do zagadnień rozwoju obszarów wiejskich uważa za krok niewłaściwy i wzywa Komisję do pominięcia tego rozwiązania w rozporządzeniu i wprowadzenia w jego miejsce środków regulacyjnych w ramach pierwszego filara.

50. Ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie zapisów dotyczących inicjatywy LEADER także na inne fundusze w ramach nowego podejścia dotyczącego rozwoju lokalnego kierowanego przez lokalną społeczność, które zapewni zintegrowane wdrażanie strategii rozwoju lokalnego i wsparcie ze strony najbardziej odpowiednich funduszy.

51. Zwraca uwagę na szczególną rolę, jaką odgrywają rolnicy i obszary wiejskie w strefach wokół miast, jeśli chodzi o propagowanie rozwiązań zgodnych z celami określonymi w strategii „Europa 2020”, i uważa, że w przypadku stref rolne wokół miast występują specyficzne atuty i ograniczenia uzasadniające wdrożenie podprogramów tematycznych w ramach drugiego filara.

Zarządzanie

52. Uznaje, że istotną kwestią jest przyznanie władzom lokalnym i regionalnym, jako jednostkom współfinansującym i partnerom instytucji zarządzających, centralnej roli we wdrażaniu rozporządzenia w sprawie rozwoju obszarów wiejskich. Ocenia, że podejście do projektów w perspektywie lokalnej i regionalnej zapewnia skuteczniejsze i efektywniejsze wykorzystanie funduszy europejskich.

53. Uważa, że koniecznym warunkiem udanego przekształcenia wspólnej polityki rolnej po 2013 r. jest wdrożenie zasady wielopoziomowego sprawowania rządów, obejmującego szczebel europejski, krajowy i regionalny.

54. Wnosi, by przedstawiciele społeczności obszarów wiejskich byli w pełni włączani w prace nad umowami o partnerstwie.

55. Uznaje, że możliwość wprowadzenia podprogramów odnoszących się do konkretnych obszarów, takich jak obszary górskie i regiony wyspiarskie, bądź do konkretnych sektorów, jest interesującą propozycją, która jednak nie będzie mogła wnieść dodatkowej wartości, o ile programy te nie zostaną jednocześnie przewidziane także w rozporządzeniach dotyczących funduszy strukturalnych, aby rozszerzyć wachlarz działań w zakresie rozwoju terytorialnego na wszystkie europejskie instrumenty finansowania, i o ile nie zostaną one objęte współdziałaniem przez władze lokalne i regionalne.

56. Wnosi, by reprezentant władz lokalnych i regionalnych zasiadał w Komitecie ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich, który będzie pomagał Komisji w pracach związanych z przyjmowaniem aktów delegowanych. Ogólnie wnosi o przegląd składu grup doradczych Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, by w większym stopniu odzwierciedlały one środowiska wiejskie.

II. ZALECANE POPRAWKI

COM(2011) 626 final/2

Poprawka 1

Art. 21 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzają wykaz produktów, które pochodzą z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz sektora bananów, które będą kwalifikowały się do objęcia ich odpowiednim programem. Wykaz ten nie obejmuje jednak produktów wyłączonych zgodnie ze środkami przyjętymi przez Komisję – w drodze aktów delegowanych – na podstawie art. 22 ust. 2 lit. a). Państwa członkowskie dokonują wyboru swoich produktów na podstawie obiektywnych kryteriów, które mogą obejmować sezonowość, dostępność produktów lub kwestie dotyczące środowiska. Dokonując wyboru, państwa członkowskie mogą przyznawać pierwszeństwo produktom pochodzącym z Unii.	Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzają wykaz produktów, które pochodzą z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz sektora bananów, które będą kwalifikowały się do objęcia ich odpowiednim programem. Wykaz ten nie obejmuje jednak produktów wyłączonych zgodnie ze środkami przyjętymi przez Komisję – w drodze aktów delegowanych – na podstawie art. 22 ust. 2 lit. a). Państwa członkowskie dokonują wyboru swoich produktów na podstawie obiektywnych kryteriów, które mogą obejmować sezonowość, dostępność produktów lub kwestie dotyczące środowiska, <u>przy czym państwa członkowskie mogą przyznawać pierwszeństwo produktom pochodzącym produkty objęte programem „Owoce w szkole” powinny pochodzić wyłącznie z Unii.</u>

Uzasadnienie

Chodzi o zastosowanie systemu preferencji wspólnotowej dla produktów europejskich w stosunku do produktów z krajów trzecich.

Poprawka 2

Nowy punkt przed art. 101

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Na podstawie wyników ocen skutków przewidzianych przed 31 grudnia 2012 r. dotyczących wygaśnięcia systemu kwot mlecznych i praw do sadzenia winorośli Komisja przedłoży do 30 czerwca 2013 r. propozycje dotyczące dalszego obowiązywania lub przeglądu procedur mających na celu doprowadzenie do wygaśnięcia kwot i praw do sadzenia w sektorze mlecznym, winiarskim i buraczanym.</u>

Budżet

57. Uważa, że ze względu na poważne wyzwania, przed którymi stanie w najbliższych latach sektor rolno-spożywczy należy przynajmniej potwierdzić na okres 2014–2020, w wartościach realnych, budżet 435,6 mld euro przewidziany w wieloletnich ramach finansowych na WPR jako politykę zintegrowaną, zarówno jeśli chodzi o pierwszy filar, jak i o drugi filar.

58. Niemniej wyraża obawy związane z kontekstem ogólnoeuropejskiego kryzysu długu publicznego i z zagrożeniem, jakie stanowi on dla budżetu przyszłej wspólnej polityki rolnej, i uważa, że tym bardziej konieczne jest utrzymanie środków przeznaczanych na przyszłą WPR na odpowiednio wysokim poziomie.

Uzasadnienie

Liczne ekspertyzy wykazały, że porzucenie praw do sadzenia (*Etude sur les impacts socio-économiques et territoriaux de la libéralisation des droits de plantations viticoles*, opracowanie AREV – MOISA, marzec 2012) i kwot oznacza koncentrację produkcji na niektórych obszarach, co pociąga za sobą skutki gospodarcze, terytorialne i ekologiczne źle ocenione przez Komisję.

Poprawka 3

Art. 108 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Organizacje międzybranżowe</p> <p>1. W odpowiedzi na złożony wniosek państwa członkowskie uznają organizacje międzybranżowe każdego z sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które:</p> <p>a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją, handlem lub przetwórstwem produktów jednego sektora lub kilku sektorów;</p> <p>b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub zrzeszeń, które je tworzą;</p> <p>c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:</p> <p>(i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, między innymi poprzez publikację danych statystycznych na temat cen, wielkości i czasu trwania zawartych wcześniej umów oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym lub krajowym;</p> <p>(ii) udzielanie pomocy, której celem jest lepsza koordynacja sposobu, w jaki produkty są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;</p> <p>(iii) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii;</p> <p>(iv) pełniejsze wykorzystanie potencjału produktów;</p> <p>(v) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do racjonalizacji i usprawnienia produkcji oraz dostosowania jej pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu, w tym szczególne właściwości produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym, i ochrony środowiska;</p> <p>(vi) dążenie do ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt lub środków ochrony roślin i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;</p>	<p>Organizacje międzybranżowe</p> <p>1. W odpowiedzi na złożony wniosek państwa członkowskie uznają organizacje międzybranżowe każdego z sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które:</p> <p>a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją, handlem lub przetwórstwem produktów jednego sektora lub kilku sektorów;</p> <p>b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub zrzeszeń, które je tworzą;</p> <p>c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:</p> <p>(i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, między innymi poprzez publikację danych statystycznych na temat cen, wielkości i czasu trwania zawartych wcześniej umów oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym lub krajowym;</p> <p>(ii) udzielanie pomocy, której celem jest lepsza koordynacja sposobu, w jaki produkty są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe, <u>w tym opracowanie wskaźników uwzględniających koszty, trendy i zmiany rynkowe;</u></p> <p>(iii) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii;</p> <p>(iv) pełniejsze wykorzystanie potencjału produktów;</p> <p>(v) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do racjonalizacji i usprawnienia produkcji oraz dostosowania jej pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu, w tym szczególne właściwości produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym, i ochrony środowiska;</p> <p>(vi) dążenie do ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt lub środków ochrony roślin i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(vii) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu;	(vii) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu;
(viii) wykorzystywanie potencjału rolnictwa ekologicznego oraz ochrona i promocja takiego rolnictwa, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;	(viii) wykorzystywanie potencjału rolnictwa ekologicznego oraz ochrona i promocja takiego rolnictwa, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
(ix) promowanie i prowadzenie badań nad zintegrowanymi, zrównoważonymi metodami produkcji lub innymi metodami produkcji przyjaznymi dla środowiska;	(ix) promowanie i prowadzenie badań nad zintegrowanymi, zrównoważonymi metodami produkcji lub innymi metodami produkcji przyjaznymi dla środowiska;
(x) zachęcanie do zdrowej konsumpcji produktów oraz informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań związanych z konsumpcją;	(x) zachęcanie do zdrowej konsumpcji produktów oraz informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań związanych z konsumpcją;
(xi) prowadzenie działań promocyjnych, zwłaszcza w państwach trzecich.	(xi) prowadzenie działań promocyjnych, zwłaszcza w państwach trzecich.

Uzasadnienie

Konieczne jest, by rynki dysponowały wskaźnikami odniesienia dotyczącymi cen, uwzględniającymi różne czynniki, choć oczywiście nie może to być obowiązkowe. Promocja produktów rolnych pochodzących z UE nie powinna mieć miejsca przede wszystkim w krajach trzecich, lecz na rynku wewnętrznym, na którym właśnie występuje presja ze względu na podaż produktów importowanych z krajów trzecich.

Poprawka 4

Art. 112

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Środki ułatwiające dostosowanie podaży do wymogów rynku	Środki ułatwiające dostosowanie podaży do wymogów rynku
Uwzględniając potrzebę zachęcenia organizacji, o których mowa w art. 106-108, do podejmowania działań na rzecz dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofywaniem z rynku, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących następujących środków w odniesieniu do sektorów żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj oraz mięsa drobiowego:	Uwzględniając potrzebę zachęcenia organizacji, o których mowa w art. 106-108, do podejmowania działań na rzecz dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofywaniem z rynku, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących następujących środków w odniesieniu do <u>wszystkich</u> sektorów <u>wymienionych w art. 1 ust. 2 żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj oraz mięsa drobiowego</u> :
a) mających na celu poprawę jakości;	a) mających na celu poprawę jakości;
b) mających na celu wsparcie lepszej organizacji produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;	b) mających na celu wsparcie lepszej organizacji produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
c) ułatwiających odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych;	c) ułatwiających odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych;
d) umożliwiających opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.	d) umożliwiających opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.

Uzasadnienie

Konieczne jest, by przepisy wspólnotowe umożliwiały wykorzystanie wszystkich możliwych instrumentów, aby wszystkie sektory mogły podlegać tym środkom, ponieważ działania te dotyczą wszystkich sektorów, a nie tylko pewnego ich zbioru, i mają zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania organizacji producentów, stowarzyszeń organizacji producentów i organizacji branżowych każdego sektora.

Poprawka 5

Art. 117

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Bez uszczerbku dla przypadków, w których pozwolenia na przywóz lub wywóz są wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia, przywóz w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywóz z Unii jednego lub kilku produktów rolnych może zostać objęty wymogiem przedstawienia pozwolenia z uwzględnieniem potrzeby stosowania pozwoleń w celu zarządzania przedmiotowymi rynkami, a w szczególności w celu monitorowania handlu przedmiotowymi produktami.</p> <p>2. Państwa członkowskie wydają pozwolenia każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie znajduje się jego siedziba w Unii, o ile żaden akt przyjęty zgodnie z art. 43 ust. 2 Traktatu nie stanowi inaczej, oraz bez uszczerbku dla środków przyjętych w celu zastosowania niniejszego rozdziału.</p> <p>3. Pozwolenia obowiązują na terenie całej Unii.</p>	<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Bez uszczerbku dla przypadków, w których pozwolenia na przywóz lub wywóz są wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia, przywóz w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywóz z Unii jednego lub kilku produktów rolnych może zostać objęty wymogiem przedstawienia pozwolenia z uwzględnieniem potrzeby stosowania pozwoleń w celu zarządzania przedmiotowymi rynkami, a w szczególności w celu monitorowania handlu przedmiotowymi produktami.</p> <p>2. Państwa członkowskie wydają pozwolenia każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie znajduje się jego siedziba w Unii, o ile żaden akt przyjęty zgodnie z art. 43 ust. 2 Traktatu nie stanowi inaczej, oraz bez uszczerbku dla środków przyjętych w celu zastosowania niniejszego rozdziału.</p> <p>3. Pozwolenia obowiązują na terenie całej Unii.</p> <p>4. <u>Przepisy w dziedzinie wprowadzania do obrotu mające zastosowanie do produktów unijnych, w tym przepisy przyjęte w sektorze weterynaryjnym, fitosanitarnym i środków spożywczych w celu zagwarantowania spełnienia norm higienicznych i sanitarnych oraz w zakresie ochrony zdrowia ludzi i roślin, a także zdrowia i dobrostanu zwierząt, mają zastosowanie – podobnie jak normy ochrony środowiska – także do produktów importowanych. Nie można wydawać pozwoleń na przywóz dla produktów importowanych przez Unię Europejską, które nie spełniają tych przepisów.</u></p>

Uzasadnienie

Normy jakości powinny być warunkami mającymi zastosowanie do produktów europejskich wprowadzanych do obrotu i dlatego powinny obejmować warunki bezpieczeństwa żywności, identyfikowalności i inne warunki związane z kwestiami ochrony zdrowia, fitosanitarnymi oraz dotyczącymi środowiska i dobrostanu zwierząt, które muszą być spełnione przez produkty wspólnotowe. Normy te powinny być stosowane ogólnie w polityce zewnętrznej oraz w szczególności w umowach z krajami trzecimi.

Poprawka 6

Art. 131

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Środki ochronne</p> <p>1. Komisja przyjmuje środki ochronne zapobiegające przywozowi do Unii, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie rozporządzeń Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁽¹⁾ oraz (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich⁽²⁾.</p> <p>2. O ile nie postanowiono inaczej na mocy innego aktu Parlamentu Europejskiego i Rady lub innego aktu Rady, środki ochronne zapobiegające przywozowi do Unii określone w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu są przyjmowane przez Komisję na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.</p> <p>3. Na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.</p>	<p>Środki ochronne</p> <p>1. Komisja przyjmuje środki ochronne zapobiegające przywozowi do Unii, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie rozporządzeń Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁽¹⁾ oraz (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich⁽²⁾.</p> <p>2. O ile nie postanowiono inaczej na mocy innego aktu Parlamentu Europejskiego i Rady lub innego aktu Rady, środki ochronne zapobiegające przywozowi do Unii określone w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu są przyjmowane przez Komisję na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.</p> <p>3. Na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona – w drodze aktów wykonawczych – decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.</p>	<p>W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona – w drodze aktów wykonawczych – decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.</p>
<p>W przypadku konieczności uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.</p>	<p>W przypadku konieczności uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.</p>
<p>O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.</p>	<p>O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.</p>
<p>4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – uchylać lub zmieniać unijne środki zabezpieczające przyjęte na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.</p>	<p>4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – uchylać lub zmieniać unijne środki zabezpieczające przyjęte na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.</p>
<p>W przypadku konieczności uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.</p>	<p>W przypadku konieczności uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.</p>
	<p>5. <u>Należy przyjąć środki ochronne, w szczególności gdy produkty rolne importowane z krajów trzecich nie gwarantują bezpieczeństwa żywnościowego, identyfikowalności i poświadczenia wszystkich norm sanitarnych, środowiskowych i w zakresie dobrostanu zwierząt ustanowionych dla rynku wewnętrznego, w sytuacjach kryzysowych na rynkach lub w przypadkach wykrycia niezgodności z normami określonymi w pozwoleniach na przywóz w zakresie cen, ilości lub terminów. Taka kontrola warunków ustanowionych dla importu produktów rolnych powinna mieć miejsce za pośrednictwem zintegrowanego systemu kontroli w czasie rzeczywistym.</u></p>
<p>(¹) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1. (²) Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.</p>	<p>(¹) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1. (²) Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.</p>

Uzasadnienie

Należy ustanowić sprawne procedury kontroli na granicach Unii Europejskiej, które będą elastyczne oraz pozwolą wykrywać import i szybko zapobiegać importowi produktów rolnych, które mogą powodować nieuczciwą konkurencję z produktami wspólnotowymi lub zaburzać równowagę na rynku wewnętrznym.

Poprawka 7

Art. 144

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wyjątki dotyczące celów WPR oraz rolników i ich zrzeszeń</p>	<p>Wyjątki dotyczące celów WPR oraz rolników i ich zrzeszeń</p>
<p>1. Artykułu 101 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 143 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 Traktatu.</p>	<p>1. Artykułu 101 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 143 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 Traktatu.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W szczególności art. 101 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych przez rolników, zrzeszenia rolników, czy też związki takich zrzeszeń lub organizacje producentów uznane na podstawie art. 106 niniejszego rozporządzenia, czy też zrzeszenia organizacji producentów uznane na podstawie art. 107 niniejszego rozporządzenia, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, oraz na podstawie których nie istnieje obowiązek stosowania jednolitych cen, chyba, że skutkiem tego jest wykluczenie konkurencji lub zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 39 Traktatu.</p> <p>2. Po zasięgnięciu opinii państw członkowskich i wysłuchaniu zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw i wszelkich innych osób fizycznych lub prawnych, które uważa za właściwe, Komisja ma wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do określania w drodze decyzji podlegającej opublikowaniu – w drodze aktów wykonawczych – które porozumienia, decyzje i praktyki spełniają warunki określone w ust. 1.</p> <p>Komisja dokonuje takiego określenia z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, albo na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.</p> <p>3. Publikacja decyzji, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, zawiera nazwy zainteresowanych stron i zasadniczą treść decyzji. Uwzględnia ona uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.</p>	<p>W szczególności art. 101 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do:</p> <p>a) porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych przez rolników, zrzeszenia rolników, czy też związki takich zrzeszeń lub organizacje producentów uznane na podstawie art. 106 niniejszego rozporządzenia, czy też zrzeszenia organizacji producentów uznane na podstawie art. 107 niniejszego rozporządzenia, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, oraz na podstawie których nie istnieje obowiązek stosowania jednolitych cen, chyba, że skutkiem tego jest wykluczenie konkurencji lub zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 39 Traktatu.</p> <p>b) <u>porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk prowadzonych zgodnie z treścią Tytułu II, Rozdziału II, Sekcji trzeciej i czwartej niniejszego rozporządzenia;</u></p> <p>c) <u>porozumień, decyzji i praktyk, których przedmiotem jest ustanowienie wskaźników odniesienia w celu pokrycia kosztów przez producentów.</u></p> <p>2. Po zasięgnięciu opinii państw członkowskich i wysłuchaniu zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw i wszelkich innych osób fizycznych lub prawnych, które uważa za właściwe, Komisja ma wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do określania w drodze decyzji podlegającej opublikowaniu – w drodze aktów wykonawczych – które porozumienia, decyzje i praktyki spełniają warunki określone w ust. 1.</p> <p>Komisja dokonuje takiego określenia z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, albo na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.</p> <p>3. Publikacja decyzji, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, zawiera nazwy zainteresowanych stron i zasadniczą treść decyzji. Uwzględnia ona uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.</p>

Uzasadnienie

Stosunki i negocjacje umowne prowadzone na pierwszym etapie łańcucha żywnościowego powinny stanowić wyjątek od norm dotyczących konkurencji, tym bardziej że sektor mleczny i mleczarski oraz sektor owoców i warzyw (ten ostatni w związku z poprawkami do art. 105 ust. 1 i 3 COM (2011) 626) jest regulowany w ramach wspólnej organizacji rynku. Uważamy, że tego rodzaju wyjątek nie powodowałby żadnych zakłóceń w obliczu możliwości wprowadzania wyjątków przewidzianych w art. 101 ust. 3 Traktatu i biorąc pod uwagę gwarancje przewidziane w zmienionym art. 144 lit. b) i c). Z drugiej strony konieczne jest zezwolenie, by w określonych warunkach można było ustalać odniesienia do cen rynkowych, które byłyby uwzględniane w procesie wprowadzania do obrotu i obejmowały koszty produkcji, popyt, ewolucję cen i inne czynniki historyczne, strukturalne lub koniunkturalne wpływające na ceny. Nie chodzi tu o narzucanie warunków, lecz o uwzględnienie tych czynników przy podejmowaniu decyzji w zakresie zakupu i sprzedaży.

Poprawka 8

Art. 155 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Unia zapewni częściowe finansowanie środków określonych w ust. 1 w wysokości 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.</p>	<p>Unia zapewni częściowe finansowanie środków określonych w ust. 1 w wysokości 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Jednak w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego Unia zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczycy.	Jednak w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego Unia zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczycy <u>oraz w związku z eliminacją chorób objętych programami zatwierdzonymi przez każde państwo członkowskie.</u>

Uzasadnienie

Konieczne jest, by działania w ramach uznanych programów zwalczania chorób zwierząt, zapobiegania im oraz ich eliminacji, które są realizowane w państwach członkowskich, były traktowane tak samo jak środki walki z pryszczycą i otrzymywały finansowanie wspólnotowe w wysokości 60 %.

COM(2011) 625 final/2

Poprawka 9

Art. 9 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy jeden z poniższych przypadków:</p> <p>a) roczna kwota płatności bezpośrednich nie przekracza 5 % łącznych przychodów uzyskanych przez nie z działalności pozarolniczej w ostatnim roku obrotowym; lub</p> <p>b) ich powierzchnia użytków rolnych obejmuje głównie powierzchnię utrzymywaną naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy i nie prowadzą one na tej powierzchni działalności minimalnej określonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c).</p>	<p>Nie przyznaje się <u>ani nie przekazuje się</u> płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy jeden z poniższych przypadków:</p> <p>a) <u>osoby, które nie uczestniczą, regularnie w zarządzaniu gospodarstwem lub w pracach w gospodarstwie; roczna kwota płatności bezpośrednich nie przekracza 5 % łącznych przychodów uzyskanych przez nie z działalności pozarolniczej w ostatnim roku obrotowym; lub państwom członkowskim pozostawia się swobodę określenia kryteriów umożliwiających zdefiniowane takiego udziału;</u></p> <p>b) <u>w przypadku płatności bezpośrednich przekraczających 10 tys. euro – osoby, których ponad 75 % dochodów pochodzi spoza działalności rolniczej;</u></p> <p>c) ich powierzchnia użytków rolnych obejmuje głównie powierzchnię utrzymywaną naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy i nie prowadzą one na tej powierzchni działalności minimalnej określonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c).</p>

Poprawka 10

Art. 11 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Kwotę płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana rolnikowi na podstawie niniejszego rozporządzenia w danym roku kalendarzowym, zmniejsza się w następujący sposób:	Kwotę płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana rolnikowi na podstawie niniejszego rozporządzenia w danym roku kalendarzowym, <u>obejmującą płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, zgodnie z art. 29,</u> zmniejsza się w następujący sposób:

Uzasadnienie

Płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska są związane z produkcją, a zatem ich uwzględnienie w ramach stopniowego zmniejszania i pułapów płatności jest uzasadnione troską o sprawiedliwszy podział dotacji.

Poprawka 11

Art. 14 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Elastyczność między filarami</p> <p>1. Do dnia 1 sierpnia 2013 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu jako wsparcie dodatkowe dla środków w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] [RDR] do 10 % rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2014–2019 określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odnośna kwota nie może już być dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich.</p> <p>O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, należy powiadomić Komisję przed upływem terminu, o którym mowa we wspomnianym akapicie.</p> <p>Odsetek zgłoszony zgodnie z akapitem drugim jest taki sam w przypadku lat, o których mowa w akapicie pierwszym.</p>	<p>Elastyczność między filarami</p> <p>1. Do dnia 1 sierpnia 2013 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu jako wsparcie dodatkowe dla środków w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] [RDR] do 10 % rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2014–2019 określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odnośna kwota nie może już być dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich.</p> <p>O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, należy powiadomić Komisję przed upływem terminu, o którym mowa we wspomnianym akapicie.</p> <p>Odsetek zgłoszony zgodnie z akapitem drugim jest taki sam w przypadku lat, o których mowa w akapicie pierwszym. W przypadku zastosowania art. 20 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą udostępnić te kwoty regionom zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami przewidzianymi w odniesieniu do przydziału pułapów w ramach funduszu EFRROW.</p>

Uzasadnienie

W przypadku przeznaczenia zasobów na rozwój obszarów wiejskich jest wskazane, by przewidzieć ich rozdział zgodnie z kryteriami podziału ustanowionymi w ramach drugiego filara. Warto przewidzieć pewną elastyczność tego systemu. Jeśli na przykład ustanowi się pułap krajowy dla pewnego obszaru, takiego jak Nizina Lombardzka, interesujące byłoby określenie dla regionów do niego należących odsetka zasobów w ramach odpowiednich programów rozwoju obszarów wiejskich, by prowadzić politykę sektorową.

Poprawka 12

Art. 22 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie stosujące możliwość określoną w ust. 2 wykorzystują część pułapu, która pozostała po zastosowaniu wymienionego ustępu, aby zwiększyć wartość uprawnień do płatności w przypadkach, gdy łączna wartość uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika w ramach systemu płatności podstawowych obliczona zgodnie z ust. 2 jest niższa od łącznej wartości uprawnień do płatności, w tym uprawnień szczególnych, które rolnik posiadał dnia 31 grudnia 2013 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009. W tym celu krajowa lub regionalna wartość jednostkowa każdego z uprawnień do płatności danego rolnika zostaje zwiększona o udział/część różnicy między łączną wartością uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych obliczoną zgodnie z ust. 2 a łączną wartością uprawnień do płatności, w tym uprawnień szczególnych, które rolnik posiadał dnia 31 grudnia 2013 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009.</p>	<p>Państwa członkowskie stosujące możliwość określoną w ust. 2 wykorzystują część pułapu, która pozostała po zastosowaniu wymienionego ustępu, aby zwiększyć wartość uprawnień do płatności w przypadkach, gdy łączna wartość uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika w ramach systemu płatności podstawowych obliczona zgodnie z ust. 2 jest niższa od łącznej wartości uprawnień do płatności, w tym uprawnień szczególnych, które rolnik posiadał dnia 31 grudnia w portfelu i wykorzystywał do płatności z tytułu wniosku o płatności jednolite za 2013 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009. W tym celu krajowa lub regionalna wartość jednostkowa każdego z uprawnień do płatności danego rolnika zostaje zwiększona o udział/część różnicy między łączną wartością uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych obliczoną zgodnie z ust. 2 a łączną wartością uprawnień do płatności, w tym uprawnień szczególnych, które rolnik posiadał dnia 31 grudnia 2013 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W celu obliczenia zwiększenia państwo członkowskie może również uwzględnić wsparcie przyznane w roku kalendarzowym 2013 zgodnie z art. 52, art. 53 ust. 1 oraz art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pod warunkiem że państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu w przypadku odnośnych sektorów dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia.</p>	<p>W celu obliczenia zwiększenia państwo członkowskie może również uwzględnić wsparcie przyznane w roku kalendarzowym 2013 zgodnie z art. 52, art. 53 ust. 1 oraz art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pod warunkiem że państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu w przypadku odnośnych sektorów dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia.</p>
<p>Na potrzeby akapitu pierwszego uważa się, że rolnik posiada uprawnienia do płatności dnia 31 grudnia 2013 r., jeżeli uprawnienia do płatności zostały mu przydzielone lub ostatecznie przekazane przed wymienionym terminem.</p>	<p>Na potrzeby akapitu pierwszego uważa się, że rolnik posiada uprawnienia do płatności dnia 31 grudnia 2013 r., jeżeli uprawnienia do płatności zostały mu przydzielone lub ostatecznie przekazane przed wymienionym terminem.</p>

Uzasadnienie

Zmiana art. 22 ust. 3 (ostatni ustęp). Na etapie określania uprawnień na 2014 r. przewidziano mechanizmy przekazywania uprawnień między rolnikami, którzy zakończyli działalność gospodarczą, a rolnikami czynnymi zawodowo. Termin 31 grudnia mógłby sprzyjać nieprawidłowościom. Wskazane jest ustalenie posiadania uprawnień na podstawie portfela uprawnień wykorzystywanych do płatności jednolitych za 2013 r.

Poprawka 13

Art. 22 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Od roku składania wniosków 2019 wszystkie uprawnienia do płatności w danym państwie członkowskim lub – w przypadku stosowania art. 20 – w danym regionie muszą mieć jednakową wartość jednostkową.</p>	<p>Od roku składania wniosków 2019 wszystkie uprawnienia do płatności w danym państwie członkowskim lub – w przypadku stosowania art. 20 – w danym regionie muszą mieć jednakową wartość jednostkową. <u>Komisja proponuje, w terminie trzech lat od wdrożenia reformy, przewidywany harmonogram konwergencji praw do jednolitych płatności w UE-27.</u></p>

Uzasadnienie

Komisja proponuje konwergencję wewnątrz państw członkowskich, ale nie określa żadnych terminów ani trybu dochodzenia do konwergencji między państwami członkowskimi.

Poprawka 14

Nowy punkt przed art. 29

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><u>Możliwość wdrożenia płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska w skali regionalnej, zgodnie z art. 20 i 29, może prowadzić do zawierania umów terytorialnych między władzami regionalnymi a grupami rolników, w granicach pułapu 30 % przewidzianego w art. 33. Umowy terytorialne skutkują wdrażaniem konkretnych, szeroko zakrojonych i prowadzonych wspólnie działań zachęcających w odniesieniu do kwalifikujących się użytkowników rolnych w celu poprawy stanu zasobów wodnych, rozwoju różnorodności biologicznej, poprawy gleb, w zależności od lokalnej specyfiki i na podstawie wspólnych i wymiernych celów.</u></p>

Poprawka 15

Nowy punkt przed art. 29

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Państwa członkowskie ustanawiają „plan białkowy” na rzecz upraw wysokobiałkowych roślin oleistych najlepiej dostosowanych do lokalnych warunków glebowo-klimatycznych, w granicach pułapu 30 % przewidzianego w art. 33.</u>

Poprawka 16

Art. 29 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Rolnicy uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1, przestrzegają na kwalifikujących się hektarach określonych w art. 25 ust. 2 następujących praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska:</p> <p>a) prowadzenie trzech różnych upraw na gruntach ornych, jeżeli grunty orne rolnika obejmują ponad 3 hektary i nie są w całości wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej), nie są w całości ugorowane ani w całości objęte uprawami rosnącymi w wodzie przez znaczną część roku;</p> <p>b) utrzymywanie istniejących trwałych użytków zielonych w gospodarstwie rolnym; oraz</p> <p>c) utrzymywanie na powierzchni użytków rolnych obszaru proekologicznego.</p>	<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Rolnicy uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1, przestrzegają na kwalifikujących się hektarach określonych w art. 25 ust. 2 następujących praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska:</p> <p>a) prowadzenie trzech różnych upraw na gruntach ornych, jeżeli grunty orne rolnika obejmują ponad 3 hektary i nie są w całości wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej), nie są w całości ugorowane ani w całości objęte uprawami rosnącymi w wodzie przez znaczną część roku;</p> <p>b) utrzymywanie istniejących trwałych użytków zielonych w gospodarstwie rolnym; oraz</p> <p>c) utrzymywanie na powierzchni użytków rolnych obszaru proekologicznego.</p> <p><u>2. W drodze odstępstwa przepisy ust. 1 mogą być przedmiotem dostosowań w przypadku rolników, którzy podpisali umowę terytorialną, o której mowa w art. 29, pozwalającą w szczególności zmniejszyć nakłady (na nawozy, produkty fitosanitarne itd.) oraz zużycie wody do nawadniania, poprawić zdolność gleby do wychwytywania CO₂ oraz ograniczyć zagrożenie gleb erozją i zasoleniem.</u></p>

Poprawka 17

Art. 29 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>4. Rolnicy spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do rolnictwa ekologicznego są tym samym uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale.</p> <p>Akapit pierwszy ma zastosowanie wyłącznie do jednostek gospodarstwa rolnego wykorzystywanych do produkcji ekologicznej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.</p>	<p>4. Rolnicy spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do rolnictwa ekologicznego są tym samym uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale.</p> <p><u>Ma to zastosowanie także do rolników, którzy prowadzą działalność rolniczą na obszarach ochrony środowiska uznanych przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym lub regionalnym, oraz do użytków rolnych objętych zobowiązaniami rolnośrodowiskowymi w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich.</u></p> <p>Akapit pierwszy ma zastosowanie wyłącznie do jednostek gospodarstwa rolnego wykorzystywanych do produkcji ekologicznej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.</p>

Poprawka 18

Art. 30

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Dywersyfikacja upraw</p> <p>1. Jeżeli grunty orne rolnika obejmują ponad 3 hektary i nie są w całości wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej), nie są w całości ugorowane ani w całości objęte uprawami rosnącymi w wodzie przez znaczną część roku, na gruntach ornych uprawia się co najmniej trzy różne uprawy. Żadna z tych trzech upraw nie obejmuje mniej niż 5 % gruntów uprawnych, a główna uprawa nie przekracza 70 % gruntów uprawnych.</p> <p>2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 ustanawiających definicję „uprawy” i przepisy dotyczące stosowania dokładnego obliczenia proporcji różnych upraw.</p>	<p>Dywersyfikacja upraw</p> <p>1. Jeżeli grunty orne rolnika obejmują ponad 3 hektary i nie są w całości wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej), nie są w całości ugorowane ani w całości objęte uprawami rosnącymi w wodzie przez znaczną część roku, na gruntach ornych uprawia się co najmniej trzy różne uprawy. Żadna z tych trzech upraw nie obejmuje mniej niż 5 % gruntów uprawnych, a główna uprawa nie przekracza 70 % gruntów uprawnych.</p> <p>2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 ustanawiających definicję „uprawy” i przepisy dotyczące stosowania dokładnego obliczenia proporcji różnych upraw.</p> <p><u>3. W drodze odstępstwa przepisy ust. 1 mogą być przedmiotem dostosowań w przypadku rolników, którzy podpisali umowę terytorialną, o której mowa w art. 29.</u></p>

Poprawka 19

Art. 32 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Rolnicy dopilnowują, aby co najmniej 7 % kwalifikujących się hektarów określonych w art. 25 ust. 2 – poza obszarami będącymi trwałymi użytkami zielonymi – stanowił obszar proekologiczny taki jak grunty ugorowane, tarasy, cechy krajobrazu, strefy buforowe i obszary zalesione, o których mowa w art. 25 ust. 2 lit. b) ppkt (ii).</p>	<p>Rolnicy dopilnowują, aby co najmniej 7 % kwalifikujących się hektarów określonych w art. 25 ust. 2 – poza obszarami będącymi trwałymi użytkami zielonymi – stanowił obszar proekologiczny taki jak grunty ugorowane, tarasy, cechy krajobrazu, strefy buforowe, <u>trwałe użytki zielone i obszary zalesione, o których mowa w art. 25 ust. 2 lit. b) pkt (ii).</u></p> <p><u>Jeżeli została zawarta umowa terytorialna, o której mowa w art. 29, między władzami lokalnymi a grupą rolników, maksymalna stopa 7 % może zostać obliczona w stosunku do całości powierzchni objętej umową. Możliwe jest wspólne korzystanie z zasobów przez gospodarstwa.</u></p>

Uzasadnienie

Z punktu widzenia agronomicznego i ekologicznego, skala gospodarstwa nie jest odpowiednim poziomem, by ustalać udział powierzchni działalności ekologicznej, a poza tym powoduje to ograniczenia dla rolników. Udział ten należy określać w skali grupy gospodarstw lub w skali małych regionów rolniczych dzięki systemowi wspólnego korzystania z zasobów, który umożliwia osiągnięcie ogólnej średniej stopy.

Poprawka 20

Art. 33 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 33</p> <p>Przepisy finansowe</p> <p>1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, państwa członkowskie wykorzystują 30 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.</p>	<p>Artykuł 33</p> <p>Przepisy finansowe</p> <p>1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, państwa członkowskie wykorzystują 30 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. <u>W wypadku zastosowania artykułu 20 państwa członkowskie mogą ustalić różne kwoty finansowania dla regionów określonych zgodnie z tymże artykułem.</u></p>

Uzasadnienie

Przewidując różne poziomy finansowania ekologizacji, wprowadza się większą elastyczność i szersze stosowanie zasady pomocniczości w aktach wykonawczych.

Poprawka 21

Art. 34

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatność rolnikom uprawnionym do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1, i których gospodarstwa rolne są całkowicie lub częściowo położone na obszarach o ograniczeniach naturalnych wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu płatności, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do wszystkich obszarów objętych zakresem wspomnianego ustępu lub – alternatywnie i na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów – decyzję o ograniczeniu płatności do niektórych obszarów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].</p> <p>3. Nie naruszając przepisów ust. 2, i bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, stopniowego zmniejszania i ograniczania, liniowego zmniejszenia, o którym mowa w art. 7, oraz wszelkich zmniejszeń i wykluczeń wprowadzonych na podstawie art. 65 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR] płatność, o której mowa w ust. 1, przyznaje się rocznie na kwalifikujący się hektar położony na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, i wypłaca się po aktywacji uprawnień do płatności dotyczących tych hektarów posiadanych przez danego rolnika.</p> <p>4. Płatność na hektar, o której mowa w ust. 1, oblicza się, dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 35 przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 1, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą stosować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, na szczeblu regionalnym na warunkach określonych w niniejszym ustępie.</p> <p>W takim przypadku państwa członkowskie określają odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak cechy ograniczeń naturalnych i warunki agronomiczne.</p> <p>Państwo członkowskie dzieli pułap krajowy, o którym mowa w art. 35 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.</p> <p>Płatność na szczeblu regionalnym oblicza się, dzieląc pułap regionalny obliczony zgodnie z akapitem trzecim przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 1, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu</p>	<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatność rolnikom uprawnionym do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1, i których gospodarstwa rolne są całkowicie lub częściowo położone na obszarach o ograniczeniach naturalnych wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu płatności, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do wszystkich obszarów objętych zakresem wspomnianego ustępu lub – alternatywnie i na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów – decyzję o ograniczeniu płatności do niektórych obszarów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].</p> <p>3. Nie naruszając przepisów ust. 2, i bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, stopniowego zmniejszania i ograniczania, liniowego zmniejszenia, o którym mowa w art. 7, oraz wszelkich zmniejszeń i wykluczeń wprowadzonych na podstawie art. 65 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR] płatność, o której mowa w ust. 1, przyznaje się rocznie na kwalifikujący się hektar położony na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, i wypłaca się po aktywacji uprawnień do płatności dotyczących tych hektarów posiadanych przez danego rolnika.</p> <p>4. Płatność na hektar, o której mowa w ust. 1, oblicza się, dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 35 przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 1, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>5. W wypadku zastosowania art. 20 państwa Państwa członkowskie mogą stosować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, na szczeblu regionalnym na warunkach określonych w niniejszym ustępie.</p> <p>W takim przypadku państwa członkowskie określają odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak cechy ograniczeń naturalnych i warunki agronomiczne.</p> <p>Państwo członkowskie dzieli pułap krajowy, o którym mowa w art. 35 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.</p> <p>Płatność na szczeblu regionalnym oblicza się, dzieląc pułap regionalny obliczony zgodnie z akapitem trzecim przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 1, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.</p>

Uzasadnienie

Poprawka umożliwia stosowanie na poziomie regionalnym w rozumieniu art. 20.

Poprawka 22

Art. 35 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Aby sfinansować płatność, o której mowa w art. 34, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję – do dnia 1 sierpnia 2013 r. – o wykorzystaniu do 5 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.	Aby sfinansować płatność, o której mowa w art. 34, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję – do dnia 1 sierpnia 2013 r. – o wykorzystaniu do 5 % 10 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.

Uzasadnienie

W okresie 2007–2013 wsparcie dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania wynosi 12,6 mld euro. Podwojenie zaproponowanej puli środków, tj. przewidzenie 10 % dotacji krajowych (31,7 mld euro), umożliwiłoby znaczące zrównoważenie płatności na rzecz obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub obszarów z ograniczeniami naturalnymi.

Poprawka 23

Art. 36 ust. 1 i 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Państwa członkowskie przyznają roczną płatność młodym rolnikom, którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1.	1. Państwa członkowskie przyznają roczną płatność młodym rolnikom <u>rozpoczynającym działalność</u> , którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1.
2. Na potrzeby niniejszego rozdziału „młodzi rolnicy” oznaczają:	2. Na potrzeby niniejszego rozdziału „młodzi rolnicy” <u>„rozpoczynający działalność”</u> oznaczają:
a) osoby fizyczne, które po raz pierwszy zakładają gospodarstwo rolne jako kierujący gospodarstwem lub które założyły już takie gospodarstwo rolne w ciągu pięciu lat przez pierwszym złożeniem wniosku dotyczącego systemu płatności podstawowych, o którym mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR], oraz	a) osoby fizyczne, które po raz pierwszy zakładają gospodarstwo rolne jako kierujący gospodarstwem lub które założyły już takie gospodarstwo rolne w ciągu pięciu lat przez pierwszym złożeniem wniosku dotyczącego systemu płatności podstawowych, o którym mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR]; oraz
b) których wiek w momencie składania wniosku, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 40 lat.	b) których wiek w momencie składania wniosku, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 40 lat.

Poprawka 24

Art. 38 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie powiązane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykoria, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji.	Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie powiązane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykoria, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji. <u>produkcja rolna przeznaczona dla sektorów objętych oficjalnymi znakami jakości, w tym produkcja ekologiczna. W razie potrzeby mogą też same określić dodatkowe sektory, które mogą korzystać ze wsparcia powiązanego z produkcją.</u>

Uzasadnienie

Wsparcie powiązane z produkcją jest konieczne z punktu widzenia gospodarczego i terytorialnego, aby zapewnić odpowiedni poziom produkcji w danych sektorach.

Poprawka 25

Art. 38 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w odnośnych regionach.	Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w odnośnych regionach, <u>zwłaszcza na obszarach o ograniczeniach naturalnych, jak np. regiony wyspiarskie, i w regionach najbardziej oddalonych oraz w sektorach produkcji wspierających zatrudnienie.</u>

Uzasadnienie

Wsparcie powiązane z produkcją jest konieczne z punktu widzenia gospodarczego i terytorialnego, aby zapewnić odpowiedni poziom produkcji w danych sektorach.

Poprawka 26

Art. 38 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie powiązane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.</p> <p>Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykorja, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji.</p> <p>2. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie sektorom lub regionom państwa członkowskiego, w których określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa znajdują się w trudnej sytuacji i mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych.</p> <p>3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wsparcie powiązane z produkcją można również przyznawać rolnikom, którzy dnia 31 grudnia 2013 r. posiadali uprawnienia do płatności przyznane zgodnie z tytułem III rozdział 3 sekcja 2 oraz art. 71m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz zgodnie z art. 60 i art. 65 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i którzy nie posiadają kwalifikujących się hektarów w celu aktywacji uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o których mowa w tytule III rozdział 1 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>4. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w odnośnych regionach.</p> <p>5. Wsparcie powiązane z produkcją ma formę płatności rocznej i jest przyznawane w określonych granicach ilościowych oraz oparte na określonych obszarach i plonach lub na określonej liczbie zwierząt.</p> <p>6. Wszelkie wsparcie powiązane z produkcją przyznawane na podstawie niniejszego artykułu musi być zgodne z innymi środkami i politykami Unii.</p>	<p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie powiązane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.</p> <p>Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykorja, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji.</p> <p>2. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie sektorom lub regionom państwa członkowskiego, w których określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa znajdują się w trudnej sytuacji i mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych.</p> <p>3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wsparcie powiązane z produkcją można również przyznawać rolnikom, którzy dnia 31 grudnia 2013 r. posiadali uprawnienia do płatności przyznane zgodnie z tytułem III rozdział 3 sekcja 2 oraz art. 71m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz zgodnie z art. 60 i art. 65 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i którzy nie posiadają kwalifikujących się hektarów w celu aktywacji uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o których mowa w tytule III rozdział 1 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>4. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w odnośnych regionach.</p> <p>5. <u>W wypadku zastosowania art. 20 państwa członkowskie mogą ustalić inne finansowanie dla obszarów regionalnych określonych w tymże artykule.</u></p> <p>5.6. Wsparcie powiązane z produkcją ma formę płatności rocznej i jest przyznawane w określonych granicach ilościowych oraz oparte na określonych obszarach i plonach lub na określonej liczbie zwierząt.</p> <p>6.7. Wszelkie wsparcie powiązane z produkcją przyznawane na podstawie niniejszego artykułu musi być zgodne z innymi środkami i politykami Unii.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
7. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących:	7. 8. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących:
a) warunków przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszym rozdziale,	a) warunków przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszym rozdziale,
b) przepisów dotyczących spójności z innymi środkami Unii oraz kumulacji wsparcia.	b) przepisów dotyczących spójności z innymi środkami Unii oraz kumulacji wsparcia.

Uzasadnienie

Poprawka umożliwia stosowanie na poziomie regionalnym w rozumieniu art. 20.

Poprawka 27

Art. 47

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Przepisy ogólne	Przepisy ogólne
1. Rolnicy posiadający uprawnienia do płatności przyznane w 2014 r. na podstawie art. 21 i spełniający minimalne wymogi określone w art. 10 ust. 1 mogą uczestniczyć w uproszczonym systemie – zwanym dalej „systemem dla drobnych producentów rolnych” – na warunkach określonych w niniejszym tytule.	1. Rolnicy posiadający uprawnienia do płatności przyznane w 2014 r. na podstawie art. 21 i spełniający minimalne wymogi określone w art. 10 ust. 1 mogą uczestniczyć w uproszczonym systemie – zwanym dalej „systemem dla drobnych producentów rolnych” – na warunkach określonych w niniejszym tytule.
2. Płatności w ramach systemu dla drobnych producentów rolnych zastępują płatności, które mają zostać przyznane na podstawie tytułu III oraz IV.	2. Płatności w ramach systemu dla drobnych producentów rolnych zastępują płatności, które mają zostać przyznane na podstawie tytułu III oraz IV.
3. Rolnicy biorący udział w systemie dla drobnych producentów rolnych są zwolnieni z praktyk rolniczych ustanowionych w tytule III rozdział 2.	3. Rolnicy biorący udział w systemie dla drobnych producentów rolnych są zwolnieni z praktyk rolniczych ustanowionych w tytule III rozdział 2.
4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby nie przyznawano płatności rolnikom, w przypadku których stwierdzono, że – po dacie opublikowania wniosku Komisji dotyczącego niniejszego rozporządzenia – podzielili swoje gospodarstwa rolne wyłącznie w celu skorzystania z systemu dla drobnych producentów rolnych. Niniejszy przepis ma również zastosowanie w przypadku rolników, których gospodarstwa rolne powstały w wyniku przedmiotowego podziału.	4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby nie przyznawano płatności rolnikom, w przypadku których stwierdzono, że – po dacie opublikowania wniosku Komisji dotyczącego niniejszego rozporządzenia – podzielili swoje gospodarstwa rolne wyłącznie w celu skorzystania z systemu dla drobnych producentów rolnych. Niniejszy przepis ma również zastosowanie w przypadku rolników, których gospodarstwa rolne powstały w wyniku przedmiotowego podziału.
	5. <u>W wypadku zastosowania art. 20 państwa członkowskie mogą ustalić inne finansowanie dla obszarów regionalnych określonych w tym artykule.</u>

Uzasadnienie

Poprawka umożliwia stosowanie na poziomie regionalnym w rozumieniu art. 20.

Poprawka 28

Art. 48

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Rolnicy, którzy chcą uczestniczyć w systemie dla drobnych producentów rolnych, składają wniosek do dnia 15 października 2014 r.	Rolnicy, którzy chcą uczestniczyć w systemie dla drobnych producentów rolnych, składają wniosek do dnia 15 października 2014 r.

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Rolnicy, którzy nie złożyli wniosku o uczestnictwo w systemie dla drobnych producentów rolnych do dnia 15 października 2014 r. lub postanowili wystąpić z niego po wspomnianym terminie lub których wybrano w celu przyznania wsparcia na podstawie art. 20 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR], nie mają już prawa do uczestnictwa w omawianym systemie.	Rolnicy, którzy nie złożyli wniosku o uczestnictwo w systemie dla drobnych producentów rolnych do dnia 15 października 2014 r., <u>mogą zmienić decyzję w trakcie 2016 r., do 15 października 2016 r.</u> Rolnicy, którzy <u>nie przystąpili do systemu dla drobnych producentów najpóźniej 15 października 2016 r.</u> lub <u>którzy postanowili wystąpić z niego po terminie wyznaczonym na 2014 r. i 2016 r. wspomnianym terminie</u> lub których wybrano w celu przyznania wsparcia na podstawie art. 20 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR], nie mają już prawa do uczestnictwa w omawianym systemie.

COM(2011) 627 final/2

Poprawka 29

Art. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
EFROW przyczynia się do realizacji strategii „Europa 2020” przez promowanie zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich w całej Unii w sposób uzupełniający inne instrumenty wspólnej polityki rolnej (zwanej dalej „WPR”), politykę spójności i wspólną politykę rybołówstwa. EFROW przyczynia się do przekształcania sektora rolnego Unii w sektor bardziej zrównoważony terytorialnie i środowiskowo, przyjazny dla klimatu i odporny na jego zmianę oraz innowacyjny.	EFROW przyczynia się do realizacji strategii „Europa 2020” <u>w ramach europejskiej strategii rozwoju obszarów wiejskich</u> przez promowanie zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich w całej Unii w sposób uzupełniający inne instrumenty wspólnej polityki rolnej (zwanej dalej „WPR”), <u>a także w sposób skoordynowany i komplementarny z polityką spójności i wspólną polityką</u> politykę spójności i wspólną politykę rybołówstwa. EFROW przyczynia się do przekształcania sektora rolnego Unii w sektor bardziej zrównoważony terytorialnie i środowiskowo, przyjazny dla klimatu i odporny na jego zmianę oraz innowacyjny.

Uzasadnienie

W skali Unii Europejskiej niezbędna jest prawdziwa strategia rozwoju obszarów wiejskich. Strategii takiej brak w propozycjach Komisji. Powinna ona być realizowana przez każde państwo członkowskie w ramach umów o partnerstwie i oparta na wymogach zrównoważonego rozwoju terytorialnego.

Poprawka 30

Art. 5 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1) ułatwianie transferu wiedzy i innowacji w rolnictwie, leśnictwie i na obszarach wiejskich, ze szczególnym naciskiem na następujące obszary:	1) ułatwianie transferu wiedzy i innowacji w rolnictwie, leśnictwie i na obszarach wiejskich, ze szczególnym naciskiem na następujące obszary, <u>na które każde państwo członkowskie będzie zobowiązane przeznaczyć co najmniej 10 % całkowitego wkładu EFROW:</u>
a) zwiększanie innowacyjności i bazy wiedzy na obszarach wiejskich;	a) zwiększanie <u>sektorowej</u> innowacyjności i bazy wiedzy na obszarach wiejskich;
b) wzmocnianie powiązań między rolnictwem i leśnictwem a badaniami i innowacją;	b) wzmocnianie powiązań między rolnictwem i leśnictwem a badaniami i innowacją;
c) promowanie uczenia się przez całe życie oraz szkolenia zawodowego w sektorach rolnym i leśnym.	c) promowanie uczenia się przez całe życie oraz szkolenia zawodowego w sektorach rolnym i leśnym.

Uzasadnienie

Te wysiłki na rzecz badań naukowych w dziedzinie rolnictwa mają się przyczynić do poprawy długoterminowej konkurencyjności rolnictwa europejskiego, zarówno pod względem ekonomicznym, jak i ekologicznym. Działania te są odzwierciedleniem wysokich oczekiwań rolników i obywateli europejskich, którzy domagają się zdrowych artykułów żywnościowych o dobrej jakości i pragną, by chronić środowisko. Przeznaczenie 10 % na innowacje oznacza wydatek rządu 1,45 mld euro rocznie na poziomie UE,

a wszystko to z myślą o lepszym uwzględnieniu zasobów naturalnych i zmiany klimatu. Dla porównania, 30 % przeznaczane w ramach pierwszego filara na ekologizację odpowiada kwocie 13,6 mld euro. Podjęcie wyzwania dotyczącego środowiska naturalnego wymaga znacznie większych wysiłków badawczych na rzecz innowacji w rolnictwie. Te dodatkowe starania są szczególnie niezbędne, by stawić czoła wyzwaniu dotyczącemu zmiany klimatu, której ostateczną konsekwencją będzie przenoszenie się tradycyjnych ośrodków produkcji w inne miejsca świata.

Poprawka 31

Art. 5 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
2) poprawa konkurencyjności wszystkich rodzajów gospodarki rolnej i zwiększenie rentowności gospodarstw rolnych, ze szczególnym naciskiem na następujące obszary:	2) poprawa konkurencyjności wszystkich rodzajów gospodarki rolnej i zwiększenie rentowności gospodarstw rolnych, ze szczególnym naciskiem na następujące obszary:
a) ułatwianie restrukturyzacji gospodarstw rolnych stojących przed poważnymi problemami strukturalnymi, a szczególnie gospodarstw rolnych o niskim poziomie uczestnictwa w rynku, gospodarstw prowadzących działalność o charakterze rynkowym w określonych sektorach i gospodarstw wymagających zróżnicowania produkcji rolnej;	a) ułatwianie restrukturyzacji gospodarstw rolnych stojących przed poważnymi problemami strukturalnymi, a szczególnie gospodarstw rolnych o niskim poziomie uczestnictwa w rynku, gospodarstw prowadzących działalność o charakterze rynkowym w określonych sektorach i <u>modernizacji gospodarstw rolnych wymagających zróżnicowania produkcji rolnej;</u>
b) ułatwianie wymiany pokoleń w sektorze rolnym.	b) ułatwianie wymiany pokoleń w sektorze rolnym.

Poprawka 32

Art. 5 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
6) zwiększanie włączenia społecznego, ograniczanie ubóstwa i promowanie rozwoju gospodarczego na obszarach wiejskich, ze szczególnym naciskiem na następujące obszary:	6) zwiększanie włączenia społecznego, ograniczanie ubóstwa i promowanie rozwoju gospodarczego na obszarach wiejskich, ze szczególnym naciskiem na następujące obszary:
a) ułatwianie różnicowania działalności, zakładania nowych małych przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy;	a) ułatwianie <u>wspieranie</u> różnicowania działalności gospodarczej , zakładania nowych małych przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy;
b) wspieranie lokalnego rozwoju na obszarach wiejskich;	b) wspieranie lokalnego rozwoju na obszarach wiejskich;
c) zwiększanie dostępności technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) na obszarach wiejskich oraz podnoszenie poziomu korzystania z nich i poprawianie ich jakości.	c) zwiększanie dostępności <u>nowych technologii oraz</u> technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) na obszarach wiejskich <u>oraz podnoszenie poziomu korzystania z nich i poprawianie ich jakości.</u>
	d) <u>ułatwianie osiedlania się młodych ludzi na obszarach wiejskich, szczególnie kobiet, poprzez wspieranie działań ułatwiających godzenie życia rodzinnego z zawodowym.</u>

Poprawka 33

Art. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<i>Programy rozwoju obszarów wiejskich</i>	<i>Programy rozwoju obszarów wiejskich</i>
1. EFRROW działa w państwach członkowskich poprzez programy rozwoju obszarów wiejskich. W programach tych wdraża się strategię za pośrednictwem zbioru środków określonych w tytule III w celu realizacji priorytetów Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, do osiągnięcia których potrzebna będzie pomoc z EFRROW.	1. EFRROW działa w państwach członkowskich poprzez programy rozwoju obszarów wiejskich. W programach tych wdraża się strategię za pośrednictwem zbioru środków określonych w tytule III w celu realizacji priorytetów Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, do osiągnięcia których potrzebna będzie pomoc z EFRROW.

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Państwo członkowskie może przedłożyć jednolity program dla całego swojego terytorium albo zbiór programów regionalnych.</p> <p>3. Państwa członkowskie, które przyjęły programy regionalne, mogą również przedłożyć do zatwierdzenia krajowe ramy zawierające elementy wspólne dla tych programów regionalnych bez przydzielania oddzielnych środków budżetowych.</p>	<p>2. Państwo członkowskie może przedłożyć jednolity program dla całego swojego terytorium albo zbiór programów regionalnych. <u>Państwa członkowskie, które przedkładają programy regionalne, mogą niemniej przedsięwziąć programowanie i realizację konkretnych środków do programów krajowych; w takich przypadkach programy regionalne nie mogą obejmować środków należących do programu krajowego.</u></p> <p>3. Państwa członkowskie, które przyjęły programy regionalne, mogą również przedłożyć do zatwierdzenia krajowe ramy zawierające elementy wspólne dla tych programów regionalnych bez przydzielania oddzielnych środków budżetowych.</p>

Uzasadnienie

W poprawce chodzi o to, by zachować możliwość bezpośredniego przygotowywania programów regionalnych w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, a jednocześnie umożliwić wprowadzanie na poziomie krajowym niektórych środków, takich jak środki określone w pakiecie dotyczącym zarządzania ryzykiem (art. 37), tak aby zapewnić ich skuteczniejsze wdrażanie, co wynika z konieczności dysponowania odpowiednio dużymi środkami i jednolitymi procedurami wdrażania, które nie zakłócają konkurencji. Zadbanie o to, by działania wdrażane w ramach programów krajowych i regionalnych wykluczały się wzajemnie, daje Komisji gwarancję, że działania i środki finansowe nie będą się na siebie nakładały.

Poprawka 34

Art. 8 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie mogą włączać do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich podprogramy tematyczne przyczyniające się do realizacji priorytetów Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, ukierunkowane na zidentyfikowane określone potrzeby, szczególnie w odniesieniu do:</p> <p>a) młodych rolników;</p> <p>b) małych gospodarstw rolnych, o których mowa w art. 20 ust. 2 akapit trzeci;</p> <p>c) obszarów górskich, o których mowa w art. 33 ust. 2;</p> <p>d) krótkich łańcuchów dostaw.</p> <p>Orientacyjny wykaz środków i rodzajów operacji mających szczególne znaczenie dla każdego podprogramu tematycznego znajduje się w załączniku III.</p>	<p>1. Państwa członkowskie mogą włączać do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich podprogramy tematyczne przyczyniające się do realizacji priorytetów Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, ukierunkowane na zidentyfikowane określone potrzeby, szczególnie w odniesieniu do:</p> <p>a) młodych rolników;</p> <p>b) małych gospodarstw rolnych, o których mowa w art. 20 ust. 2 akapit trzeci;</p> <p>c) obszarów górskich, o których mowa w art. 33 ust. 2;</p> <p>d) krótkich łańcuchów dostaw;</p> <p>e) <u>rozwoju i promowania produkcji rolnej objętej oficjalnymi znakami jakości, w tym produkcji ekologicznej;</u></p> <p>f) <u>rolnictwa na obszarach podmiejskich.</u></p> <p>Orientacyjny wykaz środków i rodzajów operacji mających szczególne znaczenie dla każdego podprogramu tematycznego znajduje się w załączniku III.</p>

Poprawka 35

Art. 21 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Inwestycje, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do wsparcia, jeżeli wdrożone są właściwe operacje zgodne z planami rozwoju gmin na obszarach wiejskich i ich podstawowych usług, w przypadku gdy takie plany istnieją, oraz są one spójne z lokalną strategią rozwoju, w przypadku gdy taka istnieje.	Inwestycje, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do wsparcia, jeżeli wdrożone są właściwe operacje zgodne z planami rozwoju gmin na obszarach wiejskich i ich podstawowych usług, w przypadku gdy takie plany istnieją, oraz są lub są one spójne z <u>wszystkimi innymi lokalnymi strategiami rozwoju lokalną strategią rozwoju, w przypadku gdy taka istnieje.</u>

Uzasadnienie

W każdym przypadku inwestycje muszą być zgodne z planami rozwoju jednostek terytorialnych na obszarach wiejskich i ich podstawowych usług, aby zapewnić skuteczne wykorzystanie inwestycji i ich powiązanie z rozwojem jednostek terytorialnych.

Poprawka 36

Art. 29 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Płatności rolnośrodowiskowoklimatycznych udziela się rolnikom, grupom rolników lub grupom rolników i innych osób gospodarujących gruntami, którzy dobrowolnie podejmują się przeprowadzenia operacji obejmujących co najmniej jedno zobowiązanie rolnośrodowiskowoklimatyczne dotyczące gruntów rolnych. W należyście uzasadnionych przypadkach do osiągnięcia celów środowiskowych płatności rolnośrodowiskowoklimatyczne mogą być udzielane innym osobom gospodarującym gruntami lub grupom takich osób.	Płatności rolnośrodowiskowoklimatycznych udziela się rolnikom, grupom rolników lub grupom rolników i innych osób gospodarujących gruntami, którzy dobrowolnie podejmują się przeprowadzenia operacji obejmujących <u>odpowiadających co najmniej jedno zobowiązanie rolnośrodowiskowoklimatyczne jednemu zobowiązaniu rolnośrodowiskowoklimatycznemu</u> dotyczące gruntów rolnych. W należyście uzasadnionych przypadkach do osiągnięcia celów środowiskowych płatności rolnośrodowiskowoklimatyczne mogą być udzielane innym osobom gospodarującym gruntami lub grupom takich osób.

Uzasadnienie

Należy skreślić ograniczenie środków do „gruntów rolnych”, ponieważ poważnie zagrożiłoby to realizacji ważnych celów środowiskowych i klimatycznych. Dotyczy to np. przeznaczenia pod wypas gruntów nieuznawanych za grunty rolne, a także realizacji środków rolnośrodowiskowych na terenach zbiorników wodnych, torfowisk i stref wzdłuż cieków wodnych.

Poprawka 37

Art. 46 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
2. Wydatki kwalifikowalne ograniczają się do: a) kosztów budowy, nabycia, włącznie z leasingiem, lub modernizacji nieruchomości; b) kosztów zakupu lub leasingu nowych maszyn, urządzeń i wyposażenia, w tym oprogramowania komputerowego, do wartości rynkowej majątku; c) kosztów ogólnych związanych z wydatkami, o których mowa w lit. a) i b), takich jak honoraria architektów, inżynierów, opłaty za konsultacje, studia wykonalności, nabycie patentów, pozwoleń lub licencji.	2. Wydatki kwalifikowalne ograniczają się do: a) kosztów budowy, nabycia, włącznie z leasingiem, lub modernizacji nieruchomości; b) kosztów zakupu lub leasingu nowych maszyn, urządzeń i wyposażenia, w tym oprogramowania komputerowego, do wartości rynkowej majątku; c) <u>inwestycji w modernizację lub tworzenie nowych instalacji nawadniających, które uwzględnione są w planach lub programach państw członkowskich bądź regionów i w przypadku których wyniki wyczerpujących analiz środowiskowych zostaną uznane za pozytywne z punktu widzenia zarówno jakości wody, jak i stanu ilościowego danego zasobu;</u> d) kosztów ogólnych związanych z wydatkami, o których mowa w lit. a) i b), takich jak honoraria architektów, inżynierów, opłaty za konsultacje, studia wykonalności, nabycie patentów, pozwoleń lub licencji.

Poprawka 38

Art. 64 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>4. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, dokonuje podziału kwot, o których mowa w ust. 1, na poszczególne lata według państw członkowskich, po odliczeniu kwoty, o której mowa w ust. 2, i z uwzględnieniem przesunięcia funduszy, o którym mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr DP/2012. Przy podziale kwot na poszczególne lata Komisja uwzględnia:</p> <p>a) obiektywne kryteria związane z celami, o których mowa w art. 4; oraz</p> <p>b) wyniki w przeszłości.</p>	<p>4. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, dokonuje podziału kwot, o których mowa w ust. 1, na poszczególne lata według państw członkowskich, po odliczeniu kwoty, o której mowa w ust. 2, i z uwzględnieniem przesunięcia funduszy, o którym mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr DP/2012. Przy podziale kwot na poszczególne lata Komisja uwzględnia:</p> <p>a) obiektywne kryteria związane z celami, o których mowa w art. 4; oraz</p> <p>b) wyniki w przeszłości; ;</p> <p>c) <u>gęstość zaludnienia;</u></p> <p>d) <u>wielkość obszarów o wysokiej wartości przyrodniczej.</u></p>

Poprawka 39

Art. 64 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Do celów przydzielania rezerwy na wykonanie, o której mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [CSF/2012], dostępne dochody przeznaczone na określony cel zgromadzone zgodnie z art. 45 rozporządzenia (UE) nr HR/2012 na rzecz EFRROW, dodaje się do kwot, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr [CSF/2012]. Rozdziela się je między państwa członkowskie proporcjonalnie do ich udziału w całkowitej kwocie wsparcia z EFRROW.</p>	<p>Do celów przydzielania rezerwy na wykonanie, o której mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [CSF/2012], dostępne dochody przeznaczone na określony cel zgromadzone zgodnie z art. 45 rozporządzenia (UE) nr HR/2012 na rzecz EFRROW, dodaje się do kwot, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr [CSF/2012]. Rozdziela się je między państwa członkowskie proporcjonalnie do ich udziału w całkowitej kwocie wsparcia z EFRROW.</p>

COM(2011) 628 final

Poprawka 40

Art. 34 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Po przyjęciu decyzji w sprawie zatwierdzenia programu, Komisja wypłaca wstępną kwotę prefinansowania na cały okres programowania. Wstępna kwota prefinansowania stanowi 4 % wkładu EFRROW na dany program. Może ona zostać wypłacona w maksymalnie trzech transzach, w zależności od dostępności środków budżetowych. Pierwsza transza wynosi 2 % wkładu EFRROW na dany program.</p>	<p>Po przyjęciu decyzji w sprawie zatwierdzenia programu, Komisja wypłaca wstępną kwotę prefinansowania na cały okres programowania. Wstępna kwota prefinansowania stanowi 4 <u>7</u> % wkładu EFRROW na dany program. Może ona zostać wypłacona w maksymalnie trzech transzach, w zależności od dostępności środków budżetowych. Pierwsza transza wynosi 2 % wkładu EFRROW na dany program.</p>

Uzasadnienie

Ze względu na duże znacznie i szerokie zastosowanie środków dotyczących obszarów wiejskich (EFRROW) należy utrzymać przyznawaną dotychczas kwotę prefinansowania z tytułu udziału EFRROW w danym programie na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w wysokości 7 %. Art. 34 ust. 1 projektu rozporządzenia finansowego przewiduje prefinansowanie zaledwie w wysokości 4 %. To znaczące pogorszenie płynności finansowej na poziomie programu prowadziłoby do niepożądanych opóźnień w realizacji programów na rzecz obszarów wiejskich, względnie pociągałoby za sobą znaczne dodatkowe nakłady na płatności zaliczkowe.

Poprawka 41

Art. 43 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Zmniejszenia i zawieszenia w ramach niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla art. 17, 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx.	Zmniejszenia i zawieszenia w ramach niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla art. 17, 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx.
Zawieszenia, o których mowa w art. 17 i 20 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx stosuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 2 niniejszego artykułu.	Zawieszenia, o których mowa w art. 17 i 20 rozporządzenia (UE) nr CR/xxx stosuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 2 niniejszego artykułu.

Uzasadnienie

Jeśli chodzi o środki w ramach EFRROW, we wspólnych ramach strategicznych dla funduszy strukturalnych łącznie z EFRROW i EFMR jest ustalone, że zmniejszenia są możliwe, jeśli warunki ex ante nie są dotrzymane (art. 17). Ponadto przewidziana jest rezerwa na wykonanie w wysokości 5 %, której uwolnienie jest zależne od osiągnięcia wytyczonych celów (art. 18, 20 i 21). Należy odrzucić te przepisy, gdyż pociągają one za sobą znaczny wzrost biurokracji, nie prowadząc przy tym do faktycznych postępów w samej realizacji celów. Odrzucenie tych zapisów byłoby również zgodne ze stanowiskiem Komitetu Regionów wyrażonym w projekcie opinii w sprawie wspólnych ram strategicznych dla funduszy strukturalnych.

Bruksela, 4 maja 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO